

Intro til klimaemne i konfirmationsforberedelsen

Der er ingen tvivl om, at klimaet forandrer sig – vi mærker det alle sammen. Det er også utvivlsomt, at mennesker spiller en væsentlig rolle i denne forandring. De fakta – og ikke mindst den måde, vi taler om dem på – kan føre angst og frygt med sig. Det er derfor vigtigt at behandle problemstillingen med respekt for problemets størrelse og vigtighed samtidig med, at angsten ikke skal få lov at overvælde os. Ved at tage udfordringerne og bekymringerne seriøst, men samtidig have fokus på håb og tilgivelse, kan vi forhåbentlig sættes fri til at gøre, hvad vi kan for at modarbejde klimaforandringerne.

Forandringerne fører usikkerhed med sig. I nogle dele af verden kan forandringerne have fatale konsekvenser og selv i vores fredelige, rige del af verden, betyder forandringerne mere ekstremt vejr og kan på længere sigt også få konsekvenser i form af blandt andet flygtningestrømme. Usikkerheden kan i sig selv føre til en ængstelse ved fremtiden.

At forandringerne er menneskeskabte, gør det ikke bedre. At vi har været sene til at handle, kan nemt føre skyldfølelse med sig. Samtidig kan den enkelte ikke løse klimakrisen alene, og at forsøge dette ville hurtigt føre til udbrændthed – især for en ung generation, der kæmper med forventninger til sig selv.

Konfirmanderne står i den situation, at de som unge i særlig høj grad vil komme til at opleve de langsigtede konsekvenser af de klimaforandringer, vi allerede nu ser de første tegn på. Vi har et ansvar som mennesker for at modarbejde forandringerne. Det inkluderer også de unge. Men er det rimeligt, at de skal bære en stor del af – eller endda hele – ansvaret?

Angst, skyld, forventningspres og spørgsmålet om, hvordan man handler etisk, er grundvilkår, der i særlig grad viser sig i, hvordan vi forholder os til klimaforandringerne. Det er formålet med dette materiale at give et udgangspunkt for at behandle nogle af disse perspektiver sammen med konfirmanderne. Heri ligger også et håb om, at den angst, der kan følge med klimabekymringerne, kan suppleres med håb.

Vi må se i øjnene og tage seriøst, at konfirmandernes bevidsthed om klima er meget forskellig. For nogle af dem fylder klima sikkert meget lidt. For andre vil det være en helt præsent del af deres bevidsthed. Samtidig kan denne bevidsthed udmønte sig i større eller mindre bekymring for klimaforandringerne og dens konsekvenser.

Vi kan forhåbentlig minde hinanden om, at:

- vi er en del af den verden, der forandrer sig
- det er vores skyld, men vi er tilgivet og elsket
- det er alvorligt, men vi bliver passet på
- vi må gøre noget, men vi kan ikke gøre alt.

Man kunne tænke det som med lignelsen om den gældbundne tjener. Vi er tilgivet og elsket – men alt det skulle gerne i sidste ende sætte os i stand til at agere med kærlighed og tilgivelse mod hinanden.

